

Medietilsynet
Nygata 4
1607 Fredrikstad

Oslo, den 12. juli 2007

Høringsuttalelse – konsesjonstildeling for lokalradio og endringer av konsesjonsområder

Det vises til Medietilsynets høringsbrev av 12. juni 2007, med frist for merknader til 25. juli s.å.

1. Forbundet

Norsk Lokalradioforbund (NLR) består av i alt 170 medlemmer fra Nordkapp i nord til Lindesnes i sør. Forbundet organiserer et stort mangfold av stasjoner med en betydelig spennvidde både hva angår driftsformål, innhold og målgruppe. Forbundet favner både kommersielle storbyradioer og små nisjestasjoner med mer ideelle formål. I så måte er NLR enestående; det finnes i Skandinavia ingen andre tilsvarende organisasjoner.

Til tross for den betydelige spennvidden i medlemsmassen og til tross for at medlemmene ikke i alle saker nødvendigvis har helt sammenfallende interesser, er det et uttalt ønske fra medlemmene å stå sammen i forbundet og gjøre felles front i sentrale spørsmål.

Forbundet har i høringsuttalen lagt vekt på å ta hensyn til mangfoldet i medlemsmassen og medlemsinteressene, og samtidig oppfordret medlemmene til eventuelt å inngi egne høringsuttalelser særlig på områder hvor enkeltmedlemmene har individuelle interesser å ivareta.

2. Innledning

Høringsnotatet omhandler først og fremst endringer i prinsippene for tildeling av lokalradiokonsesjon, men berører samtidig viktige deler av rammevilkårene for lokalradiodrift. Enkelte av de foreslåtte endringene gjør det nødvendig å foreta endringer bl.a. i kringkastingsforskriften. Det er opplyst at departementet vil sende ut et eget høringsnotat om dette.

Både departementets etterfølgende høringsnotat om endringer i forskriften(e) og Stortingets behandling av Stortingsmelding nr. 30 (2006-2007) om *Kringkasting i en digital fremtid*, vil i en viss utstrekning kunne gripe inn det opplegget tilsynet skisserer i høringsnotatet. Samtidig er det vanskelig å gi utfyllende kommentarer til alle deler av høringsnotatet uten å kjenne detaljene

i de kommende forskriftsendringene. Minstekravet til lokalt innhold - der det foreløpig ikke er sagt noe om nivået for minstekravet - er et eksempel på dette. Forbundet mener det ville vært fordelaktig om arbeidet med rammevilkårene for lokalradiodrift hadde være presentert og sendt ut på høring mer samlet, og tar derfor forbehold om justeringer i forbundets syn på de nå foreslåtte endringene i tildelingsprinsippene når forskriftsendringene m.v. er nærmere klarlagt.

NLRs hovedinntrykk er at tilsynets forslag inneholder mange gode tanker og målsettinger som forbundet uten videre kan slutte seg til. Ved utformingen av de konkrete endringsforslagene synes imidlertid hensynet til å gjøre tildelingen objektiv og enkel håndterbar for konsesjonsmyndigheten, i for stor grad å ha gått på bekostning av konsesjonærenes interesser. Dette er kommentert og beskrevet nærmere nedenfor, samtidig som det er pekt i retning av mulige løsninger og forbedringer. At høringsnotatet ble sluppet så vidt tett opp til fellesferieavviklingen, og med høringsfrist som utløper i fellesferien, har imidlertid bidratt til at forbundet foreløpig ikke har fått mulighet til å utrede og foreslå alternative løsninger i så stort utstrekning som vi ellers kunne ønske.

Særlig er NLR bekymret over forslaget om at kontinuitetshensynet ikke lenger skal være en relevant faktor å vektlegge i tildelingen. For eksisterende konsesjonærer som har innrettet seg og foretatt investeringer i tillit til medietilsynets og departementets praksis og sivilombudsmannens uttalelser om kontinuitet er dette dramatisk. Etter forbundets oppfatning harmonerer en svekkelse av kontinuitetshensynet dessuten dårlig med de relativt klare politiske signaler som ble gitt – på bredt grunnlag - om kontinuitet under forbundets landsmøte i Drammen i 2006. Forbundet vil eventuelt komme tilbake til dette punktet med ytterligere kommentarer og bemerkninger i et eget dokument primo/medio august, men viser foreløpig til bemerkningen i punkt 4 nedenfor.

3. Utlysning og søknadsbehandling

Det heter i høringsnotatet at utlysning av konsesjoner vil finne sted i *løpet av høsten 2007* og at vedtak om tildeling beregnes ferdig *våren 2008*.

Med tanke på at den nye konsesjonsperioden starter allerede 1. juli 2008 synes tiden mellom tildeling og oppstart av ny konsesjonsperiode svært knapp. Særlig for konsesjonærer som eventuelt ikke får fornyet konsesjon vil dette kunne skape problemer i forhold til klageadgang, praktisk avvikling av eksisterende virksomhet, håndtering av de ansatte i samsvar med arbeidsmiljølovens regler, eventuell oppsigelse av leiekontrakter for lokaler, reklameavtaler osv. Det bør derfor tilrettelegges for at perioden mellom tildeling og oppstart av ny konsesjonsperiode strekkes ut i tid, slik at det oppnås nødvendig alburom og forutberegnlighet. Dette bør fortrinnsvis skje gjennom raskere tildelingsprosess, slik at ytterligere forsinkelser i konsesjonstildelingen unngås.

Også for helt nye konsesjonærer synes det fordelaktig at det går noe lengre tid mellom tildeling og oppstart.

4. Samordning av innholds- og anleggskonsesjonene etter kringkastingsloven og frekvenstillatelsen etter ekomloven

Kringkastingsloven skiller mellom såkalt *innholdskonsesjon* (kkl. § 2-1) og *anleggskonsesjon* (kkl. § 2-2), mens ekomloven har egne regler om *frekvenstillatelse* (ekl. §6-2).

Anleggskonsesjon etter kringkastingsloven §2-2 gis i forbindelse med tildeling av frekvenskapasitet etter ekomloven (samordning), men innholdskonsesjon etter kringkastingsloven § 2-1 er pr i dag ikke formelt samordnet med tildelingen av anleggskonsesjonen og frekvenstillatelsen. Etter gjeldende praksis har det imidlertid stort sett fungert slik at søkere som er tildelt innholdskonsesjon etter kringkastingsloven også har blitt tildelt frekvensressurser.

Lokalradiokonsesjoner er tidsbegrenset og tildeles i utgangspunktet bare for en periode på 5 år, jfr. kringkastingsforskriftens § 7-2. Samtidig er lokalradiostasjonene helt avhengige av å foreta betydelige investeringer både i teknisk utstyr og mer "myke" aktiva som vanskelig kan forsvares økonomisk med bare 5 års driftshorisont. For lokalradiobransjen er det derfor viktig at det ved konsesjonstildelingen kan legges vekt på kontinuitetshensynet; dvs. hensynet til å ivareta og sikre foretatte investeringer, arbeidsplassene, opparbeidet radiokompetanse m.v.

Både Medietilsynet og departementet (som klageinstans) har vektlagt kontinuitet ved tidligere tildelinger av konsesjon til lokalkringkasting.

Spørsmålet om hensynet til kontinuitet er et relevant og sakelig moment ved tildeling av konsesjon til lokalkringkasting har sågar vært forelagt Sivilombudsmannen for uttalelse i en sak om konsesjon til lokalfjernsyn (Sak 2004-1646). Sivilombudet konkluderte med at hensynet til kontinuitet vil kunne være et saklig og relevant moment ved tildelingen. Prinsipielt må selvsagt tilsvarende gjelde ift lokalradio.

At kontinuitetshensynet kan vektlegges er en avgjørende faktor for å kunne gi lokalradiobransjen trygge rammebetingelser og en viss forutberegnlighet. Noe annet vil skape betydelig usikkerhet i en allerede hardt prøvet bransje som sliter økonomisk, og påvirke både eksisterende arbeidsplasser, rekruttering og investeringsmuligheter på en meget uheldig måte. Dette vil igjen svekke lokalradiostasjonenes driftsgrunnlag og gjøre det vanskelig å lage god lokalradio, og det vil opplagt være negativt for mangfoldet i lokalradiotilbudet.

Både i høringsnotatet (punkt 3.5) og i St.meld.nr. 30 (punkt 5.2.4) mer enn antydes det at den samordnede tildelingen vil skje innenfor rammen av ekomregulverket, og at etablerte virksomheter derfor ikke skal ha et "systematisk fortrinn". Det er ikke presisert i høringsnotatet om dette vil gjelde også for søkere som ikke har eller søker om anleggskonsesjon, men kun søker fornyet innholdskonsesjon (for eksempel nisjestasjoner). I så fall vil vurderingstemaene og adgangen til å vektlegge kontinuitetshensynet være avhengig av om det bare søkes innholdskonsesjon (ingen samordning og

ekomlovgivning) eller om det også søkes om anleggskonsesjon og frekvenstillatelse (med samordning og ekomlovgivning).

Selv om den foreslåtte samordningen av innholds- og anleggskonsesjonene/ tillatelsen kan være positiv som sådan, mener Lokalradioforbundet at en svekkelse av kontinuitetshensynet er helt uakseptabelt. Vi forutsetter derfor at det arbeides videre for å finne løsninger som hindrer dette, og som ikke skaper ytterligere usikkerhet og svekker driftsforutsetningene for bransjen. At konsesjonsperioden foreslås endret fra 5 til 7 år er i så måte positivt, men på langt nær tilstrekkelig til å kunne forsvare en svekkelse av kontinuitetshensynet.

5. Selve tildelingen og kriteriene

5.1 Konsesjonsavgift og skjønnhetskonkurranse

Når det ellers gjelder tildelingen er NLR tilfreds med at det ikke innføres konsesjonsavgift og vi støtter også forslaget om at tildeling fortsatt skal skje ved beauty contest. Begge deler bidrar positivt i forhold til å skape stabile rammevilkår og gode driftsforutsetninger for lokalradio.

5.2 Tildelingskriteriene

Forbundet har heller ingen innvendinger om at det - som før - ved tildelingen skal legges vekt på søkerens økonomiske og faglige forutsetninger for forsvarlig drift, jfr. forskriftens § 7-5, eller at lokalt mediemangfold fortsatt et relevant moment å vektlegge. Det fremgår av høringsnotatet at det både i forhold til faglige og økonomiske forutsetninger kun er snakk om å oppfylle minstekrav, og at graden av forutsetninger utover minstekravet ikke vil bli vektlagt. Forbundet antar det vil være vanskelig å fastsette og vurdere konkrete minstekrav all den tid for eksempel de økonomiske minste-forutsetningene vil være avhengig av varierende faktorer som f.eks. kostnadsnivået i det aktuelle området, stasjonens oppbygning, organisasjon og profil m.v. De kostnads- og kompetansemessige konsekvensene av det nye kravet om lokalt innhold representerer også en usikkerhetsfaktor. Forbundet er opptatt av at det skjønnsmessig tas hensyn til slike forhold i vurderingen, slik at vurderingen ikke blir for skjematisk.

Forbundet er skeptisk til at søkerens eventuelle tilbud om å sende lokalt innhold utover "minstekravene" skal tillegges positiv vekt ved tildelingen. Ikke minst i lys av prinsippet om redaksjonell uavhengighet bør det utvises varsomhet med å tilskynde og vektlegge lokalt innhold i for stor utstrekning. Utgangspunktet må være at stasjonene selv skal kunne velge hva slags type innhold de ønsker å tilby lytterne og at aktørene også selv har de beste forutsetningene for å kunne vurdere dette. Det er samtidig viktig å være oppmerksom på at dersom andelen lokalt innhold går opp, vil innholdet av annet stoff nødvendigvis gå ned. En alminnelig konsesjonær som har påtatt seg forpliktelser utover minstekravene til lokalt innhold vil altså være "forhindret" fra å sende annen type innhold; om for eksempel nasjonale eller internasjonale forhold og begivenheter. Når det samtidig er slik at lokalt innhold er relativt kostnadskrevende å produsere forsterkes den uheldige effekten ved å vektlegge "overbud" av lokalt innhold ved tildelingen. Både forslaget og konsekvensen av forslaget anses derfor av forbundet som

uheldig, og det synes i praksis å ville begrense den redaksjonelle uavhengigheten samt stasjonenes frihet til selv å velge programprofil og sette sammen et ønsket programtilbud. Hertil kommer at det ligger i lokalradiokonseptets natur og i de begrensinger som følger av konsesjonsområdet at innhold av lokalt karakter står sentralt i drift av lokalradio; uavhengig av om dette pålegges i forskrift.

Hva ellers angår kravet om lokalt innhold vises til punkt 6.3 nedenfor.

Lokal tilstedeværelse ligger i lokalradiokonseptets natur og er gjerne en forutsetning for å kunne lage innhold som fanger lytterens oppmerksomhet og interesse, men Forbundet har vanskelig for å se at det som hovedregel skal telle negativt om søkeren *"ikke har planer om lokalt tilstedeværelse i nevneverdig grad"*. Behovet for og omfanget av slik tilstedeværelse vil kunne variere og være avhengig bl.a. individuelle forhold som beliggenhet og geografi, radiostasjonens innhold og profil, og det bør ikke være slik at søkere som av forskjellige grunner har et redusert behov for lokal tilstedeværelse uten videre stiller bakerst i køen ved konsesjonstildeling. Særlig gjelder dette når det samtidig stilles krav om lokalt innhold som ivaretar det samme mangfoldshensynet.

5.3 Vekting, skjønnsutøvelse og loddtrekning m.v.

Konkretiseringen av tildelingskriteriene er ment å skulle forenkle tildelingsprosessen og overholde reglene i ekomloven § 6-4. En betydelig utfordring her ligger i hvordan de ulike kriteriene skal vektes i forhold til hverandre. Hvordan skal for eksempel faglige forutsetninger eller relativt god lokal tilstedeværelse vektes mot for eksempel lokalt innhold; hvordan slår det ut i tildelingsvurderingen at en aktør tilbyr 10 % ekstra lokalt innhold, mens en annen aktør synes å ha tyngre lokal tilstedeværelse, men bare minimumskrav av lokalt innhold? Slike avveininger blir ekstra vanskelige når etablerte aktører skal sammenliknes med helt nye søkere. Høringsnotatet sier lite om denne vektingen. Det må fortsatt utøves stor grad av skjønn og det kan opplagt stilles spørsmålstegn ved om konkretiseringen egentlig bidrar til den forutsatte forenklingen i tildelingen og ønskede tilpasningen i forhold til ekomloven. Forbundet har vanskelig for å se dette.

Som Medietilsynet rapporterte fra november 2006 påpeker ("*Økonomisk utvikling for dagspresse og kringkasting i Norge 2001-2005*") er lokalradiobransjen i en vanskelig økonomisk situasjon og med relativt mange aktører i "dårlig" økonomisk forfatning. Hvordan dette vil slå ut når eksisterende konsesjonærers søknader skal sammenliknes med søknader fra helt nye og svært optimistiske søkere sies det i høringsnotatet lite om. Forbundet mener det er viktig at allerede etablerte søkernes noe begrensende økonomiske "suksess" vurderes i lys av bransjen som sådan og ikke automatisk blir en faktor som virker i negativ retning. Samtidig er det viktig at det ikke legges for stor vekt på blendende "overbud" fra nye aktører uten den samme fartstiden fra bransjen som eksisterende konsesjonær. Eksisterende konsesjonærer vil nok generelt sett – i lys av sine erfaringer – være mer nøkterne og tilbakeholde med å "overby", enn helt nye aktører som er villige til å strekke seg langt for å komme inn på markedet. I forhold til rikskringkasting er

tilsvarende problemstillinger kjent fra tilsynets Allmennkringkastingsrapport for 2006 bl.a. knyttet til Kanal 24.

Hvordan eventuelle forhåndsavtaler om sendetidsfordeling skal vurderes i selve tildelingsprosessen er det heller ikke sagt så mye om i høringsnotatet, samtidig som det er klart at det vil kunne skape problemer dersom en av avtalepartene i sendetidsavtalen ikke blir tildelt konsesjon, men i stedet erstattes av en helt "ny" konsesjonær. Også dette taler for at tilsynet må kunne vektlegge flere hensyn og forestå en noe bredere skjønnsmessig vurdering ved konsesjonstildelingen enn det som så langt følger av forslaget.

At det ikke er lagt tydelige føringer på vektingen av tildelingskriteriene synes også å gjøre klageadgangen og etterprøvnbarheten utfordrende.

At tildelingen skal skje ved loddtrekning i situasjoner der flere søkere stiller likt fremstår for NLR som svært lite tilfredsstillende. Det er viktig å ha i bakhodet at et betydelig antall mennesker rundt omkring i hele landet har lokalradiodrift som sitt daglige arbeid og (eneste) inntektsgrunnlag, og at drift av lokalradio fordrer betydelige økonomiske investeringer. I en slik situasjon kan man vanskelig la en eller flere lokalradioaktørers skjebne bero på loddtrekning. Forbundet har forståelse for tilsynets ønske om å forenkle tildelingen, men hensynet til ekomloven og enkelhet ved tildelingen kan ikke forsvare at det nærmest "spilles bingo" med medlemmenes arbeidsplasser og investeringer. Forbundet forutsetter at det ved tildelingen åpnes for å kunne foreta så vidt brede skjønnsmessige vurderinger og vektlegge slike hensyn, innen forsvarlige forvaltningmessige rammer, at loddtrekningsbestemmelsen kan utgå, jfr. også det som er sagt ovenfor om kontinuitet.

6. Inndeling i konsesjonskategorier

6.1 Generelt

Det er i høringsnotatet foreslått å dele konsesjonene i tre ulike kategorier som det vil gjelde ulike betingelser for. Formålet med kategoriseringen skal være å tilrettelegge for mediemangfold samtidig som rammevilkårene tilpasses og forbedres for de ulike typer av lokalradio.

Forbundet støtter tanken om å forbedre rammevilkårene, men strever med å se at foreslåtte kategorisering bidrar til dette, jfr. straks nedenfor. Det vil nok kunne forenkle selve tildelingsprosessen og gi en viss forutberegnlighet for søkerne, men Forbundet kan ikke se at kategoriseringen totalt sett innebærer en forbedring av rammevilkårene for bransjen. Hertil kommer at en del stasjoner vil kunne oppleve at kategoriseringen ikke passer særlig godt for stasjonens virksomhet og profil – på kort og/eller lang sikt - og derfor blir "tvunget" inn i et myndighetsbestemt regime.

Det er dessuten slik at også drift av ideelle, ikke-kommersielle radiostasjoner (med nisjeradiokonsesjon) koster penger og det kan virke både begrensende og konkurransehemmende at det er satt ett øvrige tak for reklame- og sponsorinntekter på NOK 100 000 eller 30% av virksomhetens samlede inntekter i driftsåret.

Forbundet har forståelse for behovet for å hindre omgåelser og kjøp/salg av konsesjoner, men mener dette bør vurderes løst på andre måter. I forhold til både finansiering og inntekter er NLRs utgangspunkt at ansvaret i størst mulig utstrekning overlates til aktørene selv.

Andre løsninger for konsesjonskategorisering må således vurderes for å ivareta de behov tilsynet påpeker; for eksempel etablering av flere sendernetter i områder hvor det er behov for det og hvor det kun eksisterer ett sendernet i dag.

6.2 Sendetidsfordeling

Nisjeradiokonsesjonæren(e) er i høringsnotatet forutsatt å kunne disponere sendetiden mellom 19 og 01 i områder hvor sendernettsituasjonen gjør sendetidsfordeling nødvendig. Dette utgjør 6 timer, altså hele 25% av sendeflaten pr. døgn. Selv om det åpnes for sendetidsavtaler mellom aktørene er det viktig å være oppmerksom på at myndighetsfastsatt fordeling både i timer og sendetidspunkt vil kunne gripe uheldig inn i både alminnelige konsesjonærs og nisjekonsesjonærs eksisterende virksomhet. Flere nisjeradioer sender i dag på dagtid og mange kommersielle radioer er helt avhengig av å kunne drive inntektsskapende aktiviteter, som for eksempel radiobingo, på kveldstid. Begge gruppene rammes negativt av forslaget, og "forhandlingssituasjonen" mellom disse vil naturligvis også preges av 19-01-bestemmelsen. I tillegg kommer usikkerheten knyttet til at kanskje ikke alle konsesjonærene i avtalen om fordeling av sendetid faktisk blir tildelt konsesjon, jfr. punkt 5.3 ovenfor.

Det har de senere år vært arbeidet aktivt fra forbundets side i retning av å oppnå mer enhetlige, og "frekvensrene" tilbud til lytterne per sendernet. Etter forbundets oppfatning er det en bedre løsning å arbeide videre med slike løsninger fremfor å innføre myndighetsbestemt sendetidsfordeling. Et viktig forhold i den forbindelse er frigivelse av NRKs Alltid-frekvenser. NRK ønsker selv at samtlige Alltid-frekvenser blir avviklet. Forbundet støtter NRK i dette og mener at en slik løsning samtidig vil kunne løse mye av frekvensproblematikken for lokalradio.

Videre er det slik at lytternes mediebruk og lyttemønster er under stadig utvikling og endring. Radiostasjonenes "prime time" er derfor et dynamisk begrep og vil dessuten kunne variere lokalt. Også dette taler for ikke å låse sendetiden på en slik måte som i høringsnotatet over en periode på hele 7 år; idet det vil hemme konseptutviklingen og aktivitetene hos våre medlemmer.

Slik NLR vurderer det vil altså forslaget om myndighetsbestemt sendetidsfordeling snarere forringe enn forbedre rammebetingelsene både for nisjekonsesjonærer og alminnelige konsesjonærer. Et mulig alternativ kan være å overlate større rådighet og innflytelse over sendetidsfordelingen til partene lokalt (som for eksempel kan bli enige gjennom sendetidsmøter i for-

og/eller etterkant og med tilsynet som eventuelt tvisteløsningsorgan). Videre er NLR som kjent opptatt av at det arbeides for å frigi større frekvensressurser i områder hvor sendernettsituasjonen i dag gjør sendetidsfordeling nødvendig. En slik løsning vil komme samtlige lokalradiostasjoner til gode. Hvordan dette vil påvirke radiostasjonenes inntektsmulighetene bør samtidig utredes, men vil også kunne håndteres for eksempel i forbindelse med tildelingen.

6.3 Krav om lokalt innhold

Forbundet er prinsipielt sett positiv til at det stilles formelle krav til lokalt innhold; det ligger som allerede nevnt i lokalradiovirksomhetens natur å ha lokalt fokus.

Den nye bestemmelsen om lokalt innhold innebærer imidlertid betydelig endringer i forhold til dagens praksis. Med *lokalt innhold* menes nå ikke innhold som er produsert lokalt/av noen med tilknytning til konsesjonsområdet, men innhold som har en lokal redaksjonell tilknytning og forankring i konsesjonsområdet; altså en sterk dreining i retning av at innholdet i sendingene skal være av lokal karakter. En slik dreining vil kunne virke relativt kostnadsdrivende for produksjonen, og det er allerede av den grunn viktig at ikke det kvantitative kravet til lokalt innhold blir for stort. Bransjen er allerede hardt prøvet og sliter økonomisk og lokalt innhold gir ikke uten videre større inntekter.

Forbundet er samtidig opptatt av at medlemmenes redaksjonelle uavhengighet ikke på noen måte begrenses direkte eller indirekte. Det minnes i den anledning om at KKD nettopp har sendt på høring et forslag til lov om redaksjonell uavhengighet for medieforetak; en slags lovfesting av redaktørplakaten og hvor viktigheten av prinsippet om redaksjonell uavhengighet fremheves. Forbundet støtter dette. Litt avhengig av hvor grensen settes rent kvantitativt og hvordan definisjonen av lokalt innhold utformes, vil det nye kravet om lokalt innhold kunne være problematisk i forhold til den redaksjonelle uavhengigheten. Ved å pålegge sending av lokalt innhold styres programproduksjonen og stasjonens profil i en viss retning – som ikke nødvendigvis er i samsvar med lytternes ønsker - samtidig som stasjonen frihet til å sende ikke-lokalt innhold begrenses tilsvarende. At stasjonene forhindres fra å dekke og omtale nasjonale og internasjonale begivenheter utenfor det fastsatte programskjemaet fordi man da vil "bryte" kravet om lokalt innhold kan ikke være ønskelig.

At kravet gjelder fast i hele konsesjonsperioden forsterker den uheldige effekten. Medievaner og lyttermønster er under kontinuerlig utvikling, samtidig som bransjen påvirkes, ikke minst økonomisk, også av andre forhold som for eksempel endringer i rettighetsklarering for musikkbruk m.v. Totaliteten i dette er avgjørende for bransjen og det er viktig at ikke de ulike enkeltelementene hver for seg trekker i gal retning.

Det må derfor utvises varsomhet ved utformingen av kravet til lokalt innhold, og forbundet kan ikke rent umiddelbart se at for eksempel en prosentangivelse av konsesjonærens sendetid en god løsning. Alternativer bør utredes og vurderes. Med den nye definisjonen av lokalt innhold antar forbudet samtidig

at krav om en andel som overstiger 15 % av konsesjonærens sendetid vil være problematisk både økonomisk og i forhold til den redaksjonelle uavhengigheten.

Det registreres for øvrig at andre medieaktører som lokalradiostasjonene "konkurrerer" med, for eksempel lokalavisene, ikke er pålagt krav om lokalt innhold. Det ville nok vekke betydelig oppmerksomhet om lokalavisene ble pålagt formelle krav om dette og som skulle måles i prosent. Forbundet er som kjent opptatt av at de ulike aktørene og plattformene for distribusjon av innhold lokalt bør har mest mulig like rammevilkår og mener at dette må vektlegges i vurderingen av innholdskravet.

Det er heller ikke slik at lokalt innhold nødvendigvis er "god radio" eller bidrar til økt lytteroppslutning. Forbundets utgangspunkt er at radiostasjonene i størst mulig utstrekning selv må kunne velge hva slags type innhold de ønsker å tilby lytterne og at aktørene også selv har de beste forutsetningene for å kunne vurdere dette.

Når det gjelder hva som skal regnes som lokalt innhold, er NLR opptatt av definisjonen ikke blir for snever (og ikke styres av områdeforskriften), men gjøres så vidt tøyelig at den blir mulig å etterleve og samtidig gjør det mulig å skape interessant radio for lytterne. I høringsnotatet er hovedfokus rettet mot det rent innholdsmessige i sendingene, mens forbundet mener at også andre typer innhold bør vurderes omfattet av definisjonen, for eksempel der innholdet har lokal redaksjonell forankring og/eller med tilstedeværelse av programleder (men uten at innholdet som sådant nødvendigvis er av lokal karakter). Det at et program er produsert med lokal redaksjonell forankring og/eller ledes av en "kjent" lokal programleder bør være av betydning for innholdskravet, uten at det er avgjørende om det eventuelle lokale innholdet i det programmet utgjør 14 eller 16 minutter målt i forhold til en halvtimes intervall.

I høringsnotatet heter det i punkt 3.4.3 at søkerne vil bli bedt om å oppgi hvor mange program/programflater målt i halvtimes intervaller hvor det i det vesentligste skal være lokalt innhold. En slik oppdeling i halvtimesbolker kan være praktisk fra et tildelings- og tilsynsståsted, men er problematisk å gjennomføre i praksis og kolliderer opplagt med mange stasjoners programproduksjon og profil. Alternativer bør derfor utredes og NLR er tilbøyelig til å mene at det må legges opp til en noe mer skjønnspreget vurdering for å gjøre bestemmelsen etterlevbar og praktikabel for konsesjonærene.

7. Konsesjonsperiodens lengde

Forbundet støtter forslaget om å forlenge konsesjonsperioden fra 5 til 7 år, men med tanke på å sikre arbeidsplasser og kunne foreta og forsvare de nødvendige økonomiske investeringer som regelmessig må gjøres, kunne perioden med fordel vært enda lengre. Fører den foreslåtte samordningen i konsesjonstildelingen til at kontinuitetshensynet svekkes, slik tilsynet foreløpig synes å legge opp til, øker behovet for å forlenge konsesjonsperioden

ytterligere – for eksempel til 10 år - for å avdempe noe av den usikkerheten som en svekkelse av kontinuitetshensynet nødvendigvis innebærer.

8. Konsesjonsområder og sendernet

NLR tar til etterretning at gjeldene områdeforskrift i hovedsak vil ligge til grunn for kommende konsesjonsutlysning. Det er signalisert noen endringer i forhold til de store byene, og innspill i forbindelse med møter Medietilsynet har hatt i disse områdene må legges til grunn for endringer.

Bente Klemetsdal
styreleder

Erik Fagernæs (s)
daglig leder